

„Azon a napon engem többé nem kérdeztek meg semmi felől. Bizony, bizony azt mondom nektek: Bármire kértek is akkor az Atyát az én nevemben, megadja nektek.”

Hallgatói számára különös beszédű ez a Jézus. Olyan szép dolgokat tud mondani az Istenről, meg az Isten Országáról, hogy hallgatóságának szíve repdes, rögtön megérzi, hogy ez az igazi beszéd, az igazság... Máskor meg csak összezavarja tanítványait. A Húsvét előtti vacsoránál ismét egy ilyen érthetetlen bejelentés: „Rövid idő s már nem láttok, ismét rövid idő és viszontláttok”. Meg hogy az „Atyához megyek”. A tanítványok nem értik: – Nem akar velünk maradni? Miért akar itthagyni?

Ezt próbálja most Jézus elmagyarázni a számukra. Valószínűleg érzékelte a közhangulat megváltozását, hogy a diadalmas, csodaváró virágvasárnapi bevonulás után mégsem tért meg Jeruzsálem. Józanul számot vetett azzal a lehetőséggel, hogy a Hatalom a maga játékszabályai szerint hamarosan leszámol vele. Talán még az életét is elveszik, talán éppen mostanában... Erre próbálja felkészíteni tanítványait. Mert látja, hogy még mindig nem értik őt (karddal mennek a Getsemániba...). Őnélküle keserves, szomorú napjaik lesznek. Aztán majd egyszerre meg fogják érteni őt. Csak meg kell érlelődni bennük a tanításának, ahogy a születendő gyermek is megéri a megszületésre.

A Jézus nélküli „rövid idő” egy keserves, sírással, szomorkodással teli időszak lesz. Olyan, mint a szülési fájdalom. Akkor, abban a pillanatban nagyon fáj. És közben a Jézussal ellenséges világ örülni fog. Nehéz lesz.

De megígéri, hogy ez a fájdalom – ugyanúgy, mint a szülési fájdalom – el fog múlni. A szomorúságból, fájdalomból öröm lesz, el nem múló öröm. A tanítványok **akkor** fogják igazából megérteni Jézust. Nem fogják többé kérdezgetni, hogy az ő majdani minisztereiként mekkora hatalom, dicsőség és gazdagság jut majd nekik. **Akkor** tudni fogják, mit kérjenek az Atyától. És a tanítványok minden jézusi kérése meghallgatásra fog találni az Atyánál.

Mi vajon hol tartunk a gondolkodásunk átalakításában? Mik a vágyaink, miket szeretnénk elérni, miket kérünk az Atyától?

Bajnok László, Budapest